

CVIČENÍ 1

Téma: Indukce a rekurze/rekurence v programování a v matematice

Cíle: Zvládnutí techniky důkazu jednoduchých tvrzení matematickou indukcí, induktivně definované struktury a jejich vlastnosti, rekurzivní návrh funkcí pracujících s těmito strukturami.

Úvod do předmětu:

Seznamte studenty:

1. s Vaší maličkostí – uveďte na sebe kontakt a konzultační hodiny
2. se střídáním proseminářů a cvičení
3. s bodováním (viz edux)

Matematická indukce:

1. silná indukce - má jiný indukční krok:

slabá: z předpokladu platnosti $S(n)$ dokážeme platnost $S(n+1)$

silná indukce: z předpokladu platnosti $S(0), S(1), \dots, S(n)$ dokážeme platnost $S(n+1)$

Příklad na důkaz indukci: Mějme následující induktivní definici funkce $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$:

$$f(0) = 0, f(1) = 1$$

$$f(2n) = f(n)$$

$$f(2n+1) = f(n) + f(n+1)$$

} pro $n = 1, 2, 3, \dots$

Pro všechna $n \geq 0$ dokažte pro tuto funkci $f(n)$ platnost tvrzení:

$V(n) = "f(n) \text{ je sudé, právě když je } n \text{ dělitelno třemi}"$

2. Zavedeme (neúplně) ADT ListInt induktivně takto:

- prázdný seznam je ListInt (vytvoří se pomocí **initL()** a testuje pomocí predikátu **emptyL(L)**)
- je-li x celé číslo a L je ListInt, pak přidáním prvku x před začátek seznamu S (výsledek operace **cons(x, L)**) je rovněž ListInt
- nic jiného než to, co vzniklo použitím výše uvedených pravidel, není ListInt

Máme dále k dispozici operace **first(S)** a **last(S)**, které vrací první, resp poslední znak neprázdného seznamu S , a operace **butFirst(S)** a **butLast(S)**, které vrací zbytek seznamu S po odebrání prvního, resp. posledního prvku. Definujte nyní induktivně následující operace se seznamy:

- **length(L)** – délka seznamu L (počet jeho prvků)
- **max(L)** – maximální hodnota prvku v (neprázdném!) seznamu L
- **ordered(L)** – predikát testující, zda prvky seznamu L tvoří neklesající posloupnost

Na základě těchto definic vytvořte odpovídající rekurzivní funkce.

3. Zavedeme (neúplně) induktivní formou ADT String takto:

- prázdný řetěz je řetěz (vytvoří se pomocí **initS()** nebo **" "** a testuje pomocí predikátu **emptyS(S)**)
- je-li c libovolný znak a S řetěz, pak také výsledek připojení znaku c na začátek (výsledek operace **addFirst(c, S)**) nebo na konec (výsledek operace **addLast(S, c)**) je řetěz
- nic jiného ...

Máme dále k dispozici operace **first(S)** a **last(S)**, které vrací první, resp poslední znak neprázdného řetězu S . Definujte nyní induktivně následující operace se řetězy:

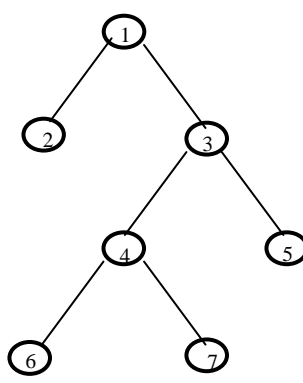
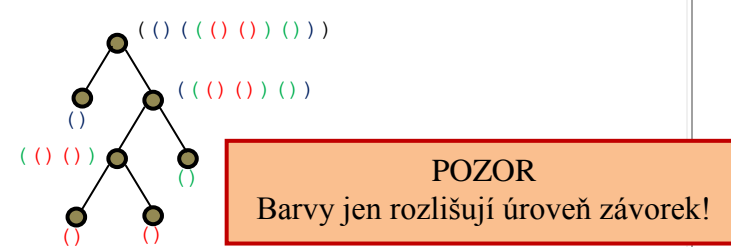
- **concat(S, R)** – spojí za sebe řetězy S a R
- **lesseqStr(S, R)** – vrací **true**, je-li řetěz S lexikograficky menší nebo roven řetězu R

4. Silná indukce není nic jiného než slabá indukce pro tvrzení $P(n) = S(0) \& S(1) \& \dots \& S(n)$

Procvičit dokazování jednoduchých vlastností na několika příkladech týkajících se stromů.

a) Zavedeme **pravidelný strom stupně 2 (PSS2)** následující „množinovou“ definicí jako:

- samostatný uzel (list) je PSS2

<ul style="list-style-type: none"> - uzel (kořen) s podřízenou dvojicí PSS2 {L, R} je rovněž PSS2 - nic jiného než struktura vzniklá použitím výše uvedených pravidel není PSS2 <p>b) Připomeneme názvosloví: listy stromu jsou uzly, které nemají žádné podřízené stromy, ostatní jsou vnitřní uzly; hloubka uzlu je jeho vzdálenost od kořene; výška uzlu je maximální vzdálenost od listů; výška stromu je rovna výšce jeho kořene</p> <p>c) Vhodným použitím indukce dokážeme následující</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tvrzení 1: PSS2 s $n (\geq 0)$ vnitřními uzly má $n+1$ listů. - Tvrzení 2: PSS2 s $n (\geq 0)$ vnitřními uzly má $2 \cdot n$ hran. - Tvrzení 3: Výška PSS2 s $n (\geq 1)$ listy je nejvýše rovna $n-1$. - Tvrzení 4: PSS2 o výšce $n (\geq 0)$ má celkem nejvýše 2^n listů. 	<p>5. Předpokládejme, že PSS2 jsou implementovány obdobně jako binární stromy, každý uzel má ale nejen složky left, right, ale navíc i složky depth, height, count. Navrhněte rekursivní algoritmy pro:</p> <ul style="list-style-type: none"> - výpočet hodnot složky height (výška) každého uzlu zadaného PSS2 - výpočet hodnot složky count (počet uzlů příslušného podstromu) každého uzlu zadaného PSS2 - výpočet hodnot složky depth (hloubka) každého uzlu zadaného PSS2 <p>Návod: začněte rekurentními definicemi příslušných parametrů, které budou vycházet z indukativní definice PSS2, předpokládejte existenci predikátu Boolean list(T)</p>
<p>Induktivní definice dalších typů stromů a jejich reprezentace</p>	
<p>6. Jak induktivně definovat</p> <ul style="list-style-type: none"> - binární strom - n-ární strom - pravidelný strom stupně r - (obecný) kořenový strom - uspořádaný kořenový strom <p>Pro každý typ stromu nakreslit charakteristický příklad, zjistit základní (elementární) alternativu a pravidlo konstrukce obecného případu</p>	<p>8. Jak úplně jinak by se dala vyjádřit struktura stromu, který má např. očíslované uzly 1, 2, ..., n?</p>
<p>7. Jak bychom mohli vyjádřit strukturu nějakého stromu jistého typu pomocí řetězu znaků?</p> <p>Pravidla vyjádřit opět induktivním způsobem korespondujícím s příslušnou definicí daného typu stromu. Kromě struktury je třeba pamatovat i na identifikaci uzlu / uložení nějaké hodnoty.</p>	